

İlişkilerimiz ve akrabalarımız

Bir bayan okuyucumuz: “Kayınpederim ölürken en büyük oğlu olan eşime, ‘Çocuklarım sana emanet!’ demiş. Eşim kardeşlerine olur olmaz yardım ediyor. Hiç ihtiyaçları olmadığı halde onlara para veriyor. Sonra da bu paralar geri gelmiyor. Ben bu konuları tartıştığımda, eşim bana karşı açık davranmıyor. Vermediğini söylüyor. Fakat daha sonra verdiğini anlıyorum. Bu yüzden elimle de tartışıyoruz. Eltim bana, ‘Kayınım değil mi, verir!’ diyor. Şer’an vermek zorunda mıdır? Bizim de çocuklarımız var. Onların da ihtiyaçları var. Ayrıca eşim, benim sevmediğim akrabalarına gidiyor. Bu doğru mu?”

Sosyal hayatta, âile hayatında ve eşler arası iletişimlerde birbirimizi anlamaya, birbirimizi dinlemeye, birbirimize hak vermeye, birbirimize ehemmiyet vermeye, birbirimizi kabul etmeye, birbirimize saygı duymaya o kadar muhtacız ki! Emin olun, mutlu bir hayat için başka şeye ihtiyacımız yok. Aslında her şey düzelir ve zamanla yoluna girer. Bazı şeyleri ısrarla ve titizce çözmeye çalışmak, psikolojik olarak gereksiz yere bizi yıpratır. Olan bize olur. Bunun yerine, tedbiri sevgiyle ararsak, birçok problemi daha kaynağında kurutabiliriz.

Önce birbirimizi sevelim. (Sevmiyoruz demiyorum. Ama hatalı yanlarımızı da sevelim.) Birbirimizi hatalarımızla kabul edelim. Birbirimizi sevgiyle uyaralım, ama düzeltmeye çalışmayalım. Muhatabımız uyarımızı dikkate almadığında, onu yine sevelim. Asla yüksek sesle tartışmayalım. Özellikle eşler arası iletişimlerde yüksek sesle tartışmalar çok şeyimizi alır, götürür. Bizim birbirimize, Bediüzzaman’ın ifadesiyle “Rahmetin vedâları/emanetleri” olduğumuzu unutmayalım.

Hülâsa, akrabalarımızı da, eşimizin akrabalarını da sevelim, sayalım. Onlar bizim dünyada ve ahirette ailemiz. Başka aile seçme şansımız yok.

Kur’ân’ın şu emirleri hem umumdur, hem hepimizi bağlamaktadır: “Allah’tan korkun ve aranızı düzeltin.”¹ “Sadaka vermeyi, iyilik yapmayı ve insanların arasını

düzeltemeyi gözetenlerin dışında, onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur.”2 “Mü’minler ancak kardeşirler. Kardeşlerin arasını düzeltin.”3 “Kötülüğe karşı iyiliğin en iyisiyle karşılık verin. Bir de bakarsın, aranızda düşmanlık bulunan kimse can bir dost oluvermiştir.”4 “Rabb’inizin mağfiretine ve genişliği gökler ve yerler kadar olan ve Allah’tan korkanlar için hazırlanan Cennete koşun! Onlar ki bollukta ve darlıkta sarf ederler, öfkelerini yutarlar, insanların kusurlarını affederler. Allah iyilik yapanları sever.”5

Dikkat edersek bu âyetlerde, insanları yargılamak ve kusur bulmak, ya da insanlarla tartışmak ve sürtüşmek gibi negatif diyaloglar bulunmamaktadır. Sâfi bir sevgiden bahseder Kur’ân sürekli. İnsanları hatasız ilân etmez. Ama hataların affedilmesini ister hep. Öfkenin yutulmasını ve kızgınlığın muhakkak sineye çekilmesini önerir. Dolayısıyla öfkeyi körükleyen, kızgınlığı ateşleyen, barışmayı dinamitleyen, iyilikten ve iyi duygulardan alıkoyan ve hatalara hata ekleyen yüksek sesli tartışmalara dinimizde cevaz yoktur. Dinimizde dargınlığa da cevaz yoktur.

Eşimizin hataları olabilir. Akrabalarımızın hataları olabilir. Dostlarımızın hataları olabilir. Mümkündür. Ama biz tatlı dilimizle, yumuşak huyumuzla, onların hatalarını görmeyerek ve iyi yanlarıyla yetinerek bedelsiz ve ivazsız bir sevgi meleği kesilebiliriz. Hataları düzeltmek için göstereceğimiz davranışta sevgiden ayrılmamıza yine cevaz yoktur. Meselâ eşimize evin ve çocukların, ihtiyaçlarını dikkate almadan hareket ettiği ithamıyla mukabele etmemiz yerine, başkasına yardım yapmanın iyi olduğunu, ancak bunu birlikte yapacağımız bir plânlama çerçevesinde yapmamızın daha isabetli olacağını düşündüğümüzü kırıncı olmadan ve sevgiyle söylediğimiz takdirde söz dinletmemiz mümkün olabilir. Söz dinlemediğinde aramızdaki iletişim kanallarını koparıp atmayalım. Esasen aramızda var olan sulhu, sevgiyi, şefkati ve merhameti yok saymamız asla doğru değildir.

Akrabalarımızla aramızın açık olmasının ise, zaten hiçbir haklı ve meşrû gerekçesi olamaz. Akrabalarımıza gidelim. İyi ilişkilerimizi sürdürelim. Diyaloglarımızı koparmayalım. İletişim hatlarımızı kesmeyelim. Bu, Allah’ın emridir.6

DUA

Ey Rabb-i Rahîm! Bize bizi sevdire! Bize bizi yerdire! Bizi muhabbet fedaisi kıl; husumet neferi kılma! Bizim geçim kaynağımızı helâlinden ver! Bize dünya azığı verdiğin gibi, ahiret azığı da ver! Verdiğin dünya azığını ahiret azığına tebdil eylememizde bize nefsimize karşı yardım eyle! Âmin!

Dipnotlar:

1- Enfal Sûresi: 1.

2- Nisâ Sûresi: 114.

3- Hucurât Sûresi: 10

4- Fussilet Sûresi: 34.

5- Âl-i İmrân Sûresi: 133, 134.

6- Nur Sûresi: 22.